Oláh András

ködbe szúrt szavak

csatát veszítettél – akad aki ártson –
múltbéli könnyeket kérnek tőled számon

szomorújáték ez: sebeket nem gyógyít
álságba bújt önzés hazudja hogy jó így

akad aki köpenyt s színt is gyakran váltott
s figyelte hogy melyik zászló alatt álltok

hosszú rögös úton láttál elég férget
ne bolygasd a múltat most jövőd a mérleg

Úr angyala beteg – nincs ki alászálljon –
szúette kereszted kint kushad a gáton

víziszony

mint egykor a Tarne
sziklái közt
a sebessodrású folyón haladva
evezni próbálsz most is
vagy legalább irányban tartani
míg a hullámok ki nem billentenek
egyensúlyodból
mint ázott ürge
önmagad árnyékaként már
csak evickélni látszol
vitorla nélkül
szélcsendet remélve